

BESØK HOS DET
GLOBALE
LØSNINGSSENTERET

Av Henning Jon Grini

Utdrag fra science fiction boken
Vår nære fremtid

GLOBAL
SOLUTIONS
CENTER

www.globalsolutionscenter.org/norsk

Dette er et kort utdrag fra science fiction boken [*Vår nære fremtid*](#) som ble utgitt i 2019. Boken ble også oversatt til engelsk og utgitt i 2021 under tittelen [*Message from the future - WE MADE IT!*](#)

Bøkene kan leses helt gratis ved å klikke på titlene eller de kan kjøpes fysisk. Les mer om forfatteren på hans [hjemmeside](#).

Om boken og utdraget

Boken beskriver en reise noen tiår inn i fremtiden og hvordan livet arter seg der. Dette er en fremtid hvor vi har greid å overkomme det meste av våre problemer. Hovedpersonen (Aron) blir kjent med en kvinne (Natalia), og det oppstår følelser mellom dem. Sammen utforsker de samfunnet og har en mengde samtaler om forskjellen mellom vårt og deres.

Utdraget langt ut i boken handler om et kort besøk i et Globalt Løsningscenter. Sammen med Aron og Natalia har de et vennepar som heter Skylar og Kayden som også blir med.

«Jeg tenkte vi kunne starte dagen med å besøke løsningsbygget.» foreslår Natalia.

«Gjerne det, men hva er det for noe?» spør jeg.

«Det er et bygg som samler og viser alle løsninger som menneskeheten kan dra nytte av. De fleste land har slike løsningsbygg nå og noen store land har faktisk flere. Disse løsningsbyggene er koordinert og forbundet med hverandre. Dessuten har alle mennesker tilgang til den samme informasjonen via Internett, bare at i disse byggene er det langt mer oversiktlig og strukturert, samt at man

kan snakke med eksperter på de forskjellige feltene. De har også god lokalkunnskap.» sier Natalia.

«Hvorfor fant man ut at det var nødvendig?» spør jeg videre.

«Hvorfor finne opp hjulet på nytt? Det var det som var problemet i alt for mange tilfeller. Folk visste ikke om alle de gode ideene og innovasjonene som dukket opp overalt eller som allerede eksisterte. Det var ikke noe godt samarbeid og koordinering av disse løsningene på en omfattende og samlende måte. Det er det nå. Faktisk er nesten ethvert menneskelig problem løst et eller annet sted i verden. Selv i din tid fantes det løsninger på det meste, men få visste om det. Det gjør de stort sett nå, uavhengig av hvor de bor i verden.»

«Hvilke løsninger er det snakk om?»

«Alle mulige, dvs. spesielt viktig er det som har betydning for menneskets utvikling og nye miljøløsninger siden det hastet. Kriterier er at det fungerer og er bedre enn det eksisterende, hvis det fantes noe da. Oppfinnelser, ideer, innovasjoner, prosjekter og forskning er alt en del av dette.»

«Hva er fordelene?»

«Som nevnt så unngikk man å bruke tid og ressurser på noe som allerede var oppfunnet. Dette, samt mye større åpenhet og samarbeid landene imellom gjorde at utviklingen akselererte fortere. Det var og høyst nødvendig sett i forhold til de eskalerende miljøproblemene vi stod ovenfor. Miljøproblemene var dramatisk store før, men nå er vi i ferd med å få kontroll globalt sett. Vi satte i gang enorme prosjekter allerede for flere tiår siden for å bøte på og reversere alle de klimagassene menneskeheten har sluppet ut. Men det har tatt tid, og som kjent vokser ikke en ny skog opp sånn over natten.»

«Nå gjorde du meg nysgjerrig! Kan vi dra dit nå?» spør jeg.

«Klart det!» sier de nærmest i kor. Som sagt så gjort. Vi tar båten til byen og spaserer mot sentrum. Jeg aner hvilket bygg det er. Lenger fremme ser jeg en kuppelformet bygning. Et lite stykke foran inngangen til denne bygningen er det plassert en stor vakker lysende jordklode som holdes oppe av flere svære statuer av mennesker. Vi går under den og mot inngangen. Der lyser et diskrete skilt - *Velkommen til en verden av løsninger.*

Innenfor er det litt informasjon om hva bygget brukes til og hvordan den er inndelt. Det står at det er en amerikansk dame ved navn Barbara Marx Hubbard som har vært en av de som opprinnelig har stått for ideen. Videre står det at hun allerede i 1984, som visepresidentkandidat for demokratene i USA, lanserte ideen om at vi trenger en ny sosial funksjon som kan - *lete etter, kartlegge, forbinde og bekjentgjøre det som fungerer i USA og i verden.*

Vi skal inn mot sentrum av kuppelen. Veggene er dekorert med positive bilder av menneskets løsninger og oppfinnelser. Vi entrer så inn i et stort åpent rom. I midten befinner det seg en svær holografisk jordklode. Vakkert å se!

Rundt om på den lyser det prikker i mange forskjellige farger. En del folk og en flokk med studenter befinner seg rundt globen.

«Hva skal det forestille?» spør jeg.

«Det viser det siste av nye løsninger eller oppfinnelser og ideer og hvor de har sitt utspring. Da snakker vi om saker som har betydning for mennesket og ikke for eksempel overfladiske og unyttige produkter som det er så mye av i din tid. Fargene hentyder til forskjellige sektorer.» sier Skylar.

«Sektorer?»

«Hvis du ser ned på gulvet er de oppdelt i forskjellige fargefelter som hentyder til de forskjellige sektorene. Disse sektorene representerer alle aspekter av menneskelivet. Fargene begynner ved globen og utvider seg til de treffer veggene som også har samme farge. Der kan man gå inn i rommet som hører til den aktuelle sektoren. Et av de 12 sektorene er om miljøet og fargen er naturligvis grønn. En lang periode hadde den flest prikker på globen, men nå er det andre sektorer som har mest, siden vi nå har gjenvunnet kontrollen over miljøet.» fortsetter Skylar å forklare.

«Kan vi gå inn der hvor miljøsektoren holder til?» spør jeg. Som vanlig svarer de andre ja, og vi går inn i miljørommet. En del bord med tilhørende stoler er plassert rundt om i lokalet. Veggene er igjen dekorert med relevante bilder, som nydelige parkbilder, diverse miljøoppfinnelser. Den ene veggen viser via film naturen i all sin prakt. En guide kledd i den grønne sektorfargen kommer mot oss. Han ønsker oss velkommen og viser vei til et ledig bord. Bordet er en stor berøringsskjerm. Guiden forklarer at den også kan vise hologrammer og at noen av dem er berøringssensitive. Jeg setter meg ned på den stolen som er i midten og som tydeligvis styrer det som vises i bordet. De andre setter seg også ned mens guiden står.

«Nå ser dere kun en stor grønn sirkel i midten av bordet, et menyfelt lenger oppe, men ingenting annet. Den er og oppdelt i flere forskjellige undersektorer, bl.a. transport, fornybar energi og fri energi.» sier guiden.

«Fri energi?» sier jeg spørrende og ser på Skylar som sitter ved siden av meg.

«Det er det vi nå er i ferd med å gå over til.» forklarer Skylar. «I din tid holder man på å skifte energi fra fossile kilder til fornybare kilder. Vi holder nå på å skifte fra fornybare energikilder til fri energi.»

«Og hva vil det si?» spør jeg.

«I denne sammenheng så tenker vi på energi og krefter som er tilgjengelig hele tiden hvor som helst. Slipper jeg ned en gjenstand på gulvet nå er det tyngdekraften som er i funksjon. Og så har man magnetkrefter. Dessuten er det jo energi overalt som jo atomalderen viste oss. Nikola Tesla var langt forut for sin tid. Allerede på 1800-1900 tallet forsøkte han å realisere fri energi for menneskeheten.»

«Men mennesket var tydeligvis ikke klar for det.» sier jeg.

«Korrekt.» skyter Natalia inn. «Mennesket var ikke så utviklede og bevisste på den tiden, man tenkte ikke på miljøkonsekvensene av hva man gjorde for eksempel. Allerede på slutten av 1800-tallet fantes det elektriske biler. Elektriske biler var faktisk den mest vanlige biltypen til langt ut på 1900-tallet. Til og med elektriske båtmotorer fantes på den tiden. Hadde man satset mer på elektrisk transport allerede den gang hadde man unngått mange problemer, men du vet, menneskets uvitenhet og grådighet var grenseløs...»

Her bryter guiden inn. «Hvis dere ønsker å se på det historiske rundt en spesifikk undersektor eller oppfinnelse så er det fullt mulig. Når dere trykker på menyen dukker følgende fire valg opp. Den første viser miljøløsninger som er i funksjon i dag. Den andre viser miljøløsninger som er under utvikling. Den tredje viser forskning på miljøløsninger. Den siste viser arkivet hvor man ser noen av de første miljøløsningene som oppstod samt litt historikk. Men nå skal jeg overlate utforskningen til dere. Bare spør om det er noe.» Guiden takker for seg og går videre. Jeg trykker på en sektor og hovedsirkelen beveger seg til siden og en ny sirkel dukker opp med tema relatert til undersektoren. Etter å ha utforsket mange tema og flere nivåer av undersektorer sier vi oss fornøyd og reiser oss.

«Er det noe annet du kunne tenke deg å utforske nærmere?» spør Kayden. Jeg ser på de forskjellige fargene og de 12 forskjellige sektorene; *miljø, vitenskap, økonomi, utdanning, spiritualitet, styresett, media, helse, justis, relasjoner, infrastruktur og kunst.*

«Kanskje vi kan se på mediasektoren?»

«Klart det. Er det noen spesiell grunn til det?» spør Kayden.

«Ikke annet enn at jeg er nysgjerrig på hvordan den sektoren fungerer i dag. I min tid er det så mye fokus på overfladiske og uviktige saker som ikke har noen videre betydning. Samtidig er det overdrevent fokus på kriser og katastrofer.»

«Akkurat, la oss da gå inn i det rommet hvor mediasektoren befinner seg.» sier Kayden. Som sagt så gjort. Her ble vi møtt av en guide i blå uniform.

«Går det an å få forklart hva media egentlig representerer?» spør jeg guiden. Jeg ser hun tenker seg litt om.

«Hvis du ser på jordkloden som levende og sammenligner med mennesket så kan man til en viss grad si at elvene representerer blodårene og regnskogen lungene. Media tilsvarer da nervesystemet.» sier guiden.

«Okey... eh...? Kan jeg få en mer utdypende forklaring. Hva mener hun med det?» spør jeg og kikker på de andre.

«Jeg syntes det er en fin sammenligning.» skyter Skylar inn. «I din tid Aron kommuniserte massemedia menneskets smerte gjennom «jordens» nervesystem. Massemedia fremstilte det meste av det «gale og smertefulle»

som foregikk rundt om i verden og ga det unødvendig mye oppmerksomhet, alt fra krig og drap til kriser, ulykker og naturkatastrofer, for å nevne noe. På andre områder av mediesektoren fokuserte media på det lavere aspektet av menneskelivet. Dette skapte et feilaktig bilde av verden og mennesket.»

«Ja, det kjenner jeg meg igjen i.» sier jeg. «Jeg så jo mye på TV og leste nok alt for mye nyheter. Fikk jo inntrykk av at mennesket var en belastning som bare skapte trøbbel for planeten og oss selv.»

«Nettopp!» bryter Kayden inn. «Tenk hvilken innflytelse det fikk på menneskene i din tid? Men hva om vi kunne snu det fokuset?»

«Da var det kanskje det som skjedde?» spør jeg.

«Riktig!» sier Skylar. «Vi snudde etter hvert helt om. Nå begynte massemedia å ta for seg mye mer de positive aspekter av det vi mennesker gjorde. Dette løsningscenteret er jo en del av det nå og blir flittig brukt av media. I tillegg lages det utallige historier rundt disse løsningene samt alle ideene, innovasjonene og prosjektene. Dette er noe helt annet. Det løfter og inspirerer i stedet for å fremheve alt det negative som foregikk før. Media hadde også den uvanen at de hele tiden prøvde å sette folk opp mot hverandre i debatter, de fremhevet polarisering fremfor en mer respektfull tilnærming. Det var hele tiden et jag etter seere og lesere, eller mer korrekt, et jag etter profitt. Selvfølgelig er en av rollene til media å sette søkelyset på ting som ikke fungerer i samfunnet, men det fikk så alt for mye plass, alt det som var galt, all den polariseringen, alt det overfladiske.»

«Så positive nyheter og løsninger ble den nye normen?»

«Riktig igjen! Dette løftet jo mennesket og virket svært motiverende og ikke minst inspirerende! Du kan jo tenke deg at utviklingen av samfunnet skjøt fart!» sier Skylar.

«Og til perfekt tid akkurat når vi trengte det. Vi hadde virkelig behov for å øke tempoet i utviklingen av samfunnet og implementere alt det nye som dukket opp. I tillegg vekket det en enorm positivitet hos folk, man ble rett og slett mer optimistisk på egen og verdens vegne.» skjøt Kayden inn og fortsatte «Mennesket har gått fra å være uansvarlige tenåringer til å bli ansvarlige voksne, i hvert fall er vi på god vei dit.»

Vi satte oss igjen ned foran et bord og hadde denne gangen en blå sirkel med forskjellige relevante saker relatert til media. Vi så litt på historikken til media fra min tid til den fremtiden jeg befant meg i nå. Hele fokuset endret seg, i stedet for å være problemorientert ble man mer og mer løsningsorientert. Mange mediehus begynte etter hvert å dele de gode nyhetene og løsningene på verdens problemer. Store spalter i avisene ble viet til dette, samt egne bilag ble vanlig. TV programmer og filmer ble laget med fokus på menneskets fremtid, med våre utfordringer og ikke minst løsninger på dem. Dokumentarer

og serier begynte å sette fokus på løsninger til felles beste. Dette skapte en smitteeffekt slik at det begynte å bli enda mer vanlig samtaleemne; hvordan man kunne løfte menneskeheten ut av sine problemer.

De målene menneskeheten hadde satt for å bedre vilkårene for den fattigste delen av verden, samt for klimaet og miljøet fikk nå drahjelp fra media. Det gjorde at målene ble nådd fortere enn beregnet og det inspirerte til å sette nye mål og ha nye ambisjoner på menneskehetens vegne. Disse ble igjen løftet frem av media. Det ble en selvforsterkende trend. Og nå var det så mange konkrete positive saker å vise til at folk så det med egne øyne og opplevde og erfarte det selv. Optimismen og håpet om en bedre verden begynte å komme tilbake til mennesket.

«Dette var særdeles interessant!» sier jeg henrykt.

«Ja, ikke sant.» sier Natalia. «Ikke bare det, men politikken endret seg mye også. Nå skal vi ikke gå bort der til den sektoren, det har vi ikke tid til, men jeg vil kort nevne at som en bivirkning av at vi samlet løsninger nasjonalt og internasjonalt medførte det at man slapp mye politiske diskusjoner og debatter. Løsningene fantes jo! Og når man så at de fungerte utmerket rundt om i verden var det bevis nok. Da var det bare å ta i bruk disse løsningene uten de evinnelige og tidkrevende diskusjonene om hva som var best.» avslutter Natalia.....